

Arrestnummer
C1357 / 2026
Repertoriumnummer
2026 / 883
Datum van uitspraak
13 maart 2026
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal
2022/PGG/2562 2025/VJ11/523

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

Not.nr.

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr.

met maatschappelijke zetel gevestigd te
- beklaagde -

2. nr.

met maatschappelijke zetel gevestigd te

- beklaagde -

3. nr.

, (RRN
met Belgische nationaliteit,
geboren te
wonende te
- beklaagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek, namelijk door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt;

A. geheel of gedeeltelijk wijzigen van hoofdfunctie van bebouwd onroerend goed zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed, indien de Vlaamse Regering deze functiewijziging als vergunningsplichtig heeft aangemerkt, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, namelijk,

(art. 4.2.1, 6°, 4.2.2, 4.2.3, 4.2.4, 6.2.1, eerste lid, 1°, en 6.3.1, § 1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1°, a), en 6, eerste lid, decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

vanaf 1 maart 2018 inbreuk op artikel 4.2.1, 5°, a), strafbaar gesteld door artikel 6.2.1, eerste lid, 1°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

1 te _____, op een niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 1 juli 2014 tot en met 1 februari 2015

door een deel van het bedrijfsgebouw gelegen te _____, om te vormen tot _____,

door de tweede en de derde,

2 te _____ op een niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 1 maart 2011 tot en met 1 maart 2012

door een deel van het bedrijfsgebouw gelegen te _____, om te vormen tot kantoorruimte '

door de tweede en de derde,

3 te _____, op een niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 1 september 2016 tot en met 1 september 2017

door een deel van het bedrijfsgebouw gelegen te _____, om te vormen tot kantoor en opslagruimte, verhuurd aan _____

door de tweede en de derde,

4 te _____, op een niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 1 januari 2010 tot en met 1 januari 2011

door een deel van het bedrijfsgebouw gelegen te _____, om te vormen tot opslagruimte en atelier, verhuurd aan _____

door de tweede en de derde;

B. gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens zonder of in strijd met een geldige vergunning toestaan of aanvaarden

als eigenaar te hebben toegestaan of aanvaard dat, buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2 tot en met 4.2.4 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van

de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, werd uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel 6.1.1, derde lid, van deze Codex, in stand gehouden,

(art. 4.2.1, 5°, b), 4.2.2, 4.2.3, 4.2.4. en 6.1.1, eerste lid, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1°, a), en 6, eerste lid, decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

vanaf 1 maart 2018 inbreuk op artikel 4.2.1, 5° a), strafbaar gesteld door artikel 6.2.1, eerste lid, 1°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

te in de niet verjaarde periode tot op heden
namelijk door de zijstrook gelegen langs het gebouw op de percelen gelegen te
, kadastraal gekend onder
gewoonlijk te gebruiken voor het parkeren van voertuigen,

door de eerste, de tweede en de derde;

C. als eigenaar het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning toestaan of aanvaarden

als eigenaar te hebben toegestaan of aanvaard dat, buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2 tot en met 4.2.4 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, werd uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel 6.1.1, derde lid van deze Codex, in stand gehouden, *(art. 4.1.1, 3°, 6°, 9° en 12°, 4.2.1, 1°, c), 4.2.2, 4.2.3, 4.2.4. en 6.1.1, eerste lid, 3°, en derde lid, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)*

vanaf 1 maart 2018 inbreuk op artikel 4.2.1, 1° a, strafbaar gesteld door artikel 6.2.1, eerste lid, 1°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

te , meermaals, op niet nader te bepalen tijdstippen, in de niet verjaarde periode tot op heden
namelijk door het aanbrengen van twee poorten, een deuropening en meerdere ramen in de zijgevel van het industriegebouw, door het aanleggen van een loskade, het aanbrengen van verharding, het plaatsen van schanskorven, het wijzigen van het aantal parkeerplaatsen en het plaatsen van een publiciteitstotem in de achteruitbouwstrook op de percelen gelegen te
, kadastraal gekend onder
,

door de eerste, de tweede en de derde;

D. schending meldingsplicht

buiten de gevallen bedoeld in artikel 16.6.1, § 1, tweede lid, decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, zonder meldingsakte een ingedeelde inrichting of activiteit van de derde klasse te hebben geëxploiteerd of veranderd,

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1, § 1, eerste lid, decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid,

tot en met 22 februari 2017 waren ze strafbaar gesteld door artikel 4 Milieuvergunningsdecreet en artikel 6bis Vlarem I,

(art. 5.2.1, §§ 5 en 6, tweede lid, en 16.6.1, § 1, eerste lid, decreet 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid; art. 5, 2°, b), en 6, tweede lid, decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te herhaaldelijk op niet nader te bepalen tijdstippen in de niet-verjaarde periode tot op heden

namelijk door in het kader van de uitbating van een zuivelbedrijf diverse klasse-3-meldingsplichtige rubrieken (6.4, 1°, 12.1.1, 1°, b), 12.1.2, b), 12.2, 1°, 16.3.1, 1°, 43.1, 1°, c) en 45.6, a), 1°, b)) te hebben geëxploiteerd zonder de vereiste melding te hebben uitgevoerd,

door de eerste en de derde;

E. schending zorgplicht

buiten de gevallen bedoeld in artikel 16.6.1, § 1, tweede lid, decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, als exploitant, ongeacht de verleende vergunning, niet steeds de nodige maatregelen te hebben getroffen om schade, hinder, en incidenten en ongevallen die de mens of het leefmilieu aanzienlijk beïnvloeden te voorkomen of als exploitant, ongeacht de verleende vergunning en in geval van incidenten en ongevallen die de mens of het leefmilieu aanzienlijk beïnvloeden, niet onmiddellijk de nodige maatregelen te hebben getroffen om de gevolgen ervan voor de mens en het leefmilieu te beperken en om verdere mogelijke incidenten en ongevallen te voorkomen,

(art. 16.6.1, § 1, eerste lid, decreet 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid; art. 22, tweede en derde lid, en 39 decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning; art. 43, § 1, besluit Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaamse Reglement betreffende de milieuvergunning)

1 te meermaals, op niet nader te bepalen tijdstippen in de niet verjaarde periode tot op heden,

namelijk door niet de nodige voorzorgen te hebben getroffen om de buurt niet te hinderen met geurhinder en overlast van ongedierte, door de afvalcontainers bestemd voor de bedrijfsvoering onvoldoende frequent te laten ophalen, dan wel deze niet afgesloten en overvol te plaatsen in open lucht,

door de eerste en de derde,

2 te meermaals, op niet nader te bepalen tijdstippen in de niet verjaarde periode tot en met september 2020

namelijk door niet de nodige voorzorgen te hebben getroffen om de buurt niet te hinderen met geluidshinder afkomstig van koelventilatoren, geplaatst op het dak van het bedrijfsgebouw,

door de eerste en de derde.

Eveneens gedagvaard om, met toepassing van artikel 6.3.1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, te worden veroordeeld tot de uitvoering van het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand of de staking van het strijdige gebruik binnen een door de rechter vastgestelde termijn, onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per dag bij niet naleving van de veroordeling.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed, voorwerp van het misdrijf, is:

ligging:

- 1)
- 2)
- 3)

aard en oppervlakte/inhoud:

- 1)
- 2)
- 3)

sectie en perceelnummer:

- 1)
- 2)
- 3)

eigenaar ervan geïdentificeerd zijnde als:

- 1)
- 2)
- 3)

eigendomstitel te hebben verkregen:

- 1) bij akte van 5 januari 2017 van notaris ; verkoper
- 2) bij akte van 5 januari 2017 van notaris ; verkoper:
- 3) bij akte van 8 februari 2006 van notaris ; verkoper:

* * * *

1. Voorafgaande procedure

1.1 De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, kamer K.17, besliste bij vonnis van 24 februari 2025 op tegenspraak als volgt:

“10. BESLISSINGEN**10.1 Algemeen**

De rechtbank heeft uitspraak op tegenspraak gedaan ten aanzien van

10.2 Beslissingen op strafgebied**10.2.1 Verbetering - heromschrijving**

De rechtbank verbetert de verwijzing naar ‘artikel 4.2.1, 5° a)’ bij tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3 en A.4 naar ‘artikel 4.2.1., 6°’.

De rechtbank verbetert de verwijzing naar ‘artikel 4.2.1, 5° a)’ bij tenlastelegging B naar ‘artikel 4.2.1., 5°, b)’.

De rechtbank heromschrijft tenlastelegging C als volgt: “(...) in ; meermaals, op niet nader te bepalen tijdstippen in de niet-verjaarde periode tot en met 21 december 2021.”

De rechtbank heromschrijft tenlastelegging D als volgt: “(...) in herhaaldelijk op niet nader te bepalen tijdstippen in de niet-verjaarde periode tot op 13 augustus 2019.”

10.2.2

De rechtbank spreekt vrij voor de feiten van tenlasteleggingen B en C.

De rechtbank verklaart de feiten van tenlasteleggingen D, E.1 en E.2 bewezen wat betreft.

De rechtbank veroordeelt tot:
- een geldboete van **28.000,00 euro** (=3.500,00 euro, wettelijk te verhogen met 70 opdecimes, hetzij x 8)

De rechtbank veroordeelt tot betaling van

- een bijdrage van **200,00 euro** (=25,00 euro, wettelijk te verhogen met 70 opdecimes, hetzij x 8), tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders
- een bijdrage van **24,00 euro** tot de financiering van het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.
- de vaste vergoeding in strafzaken van **61,01 euro**.

10.2.3

De rechtbank spreekt vrij voor de feiten van tenlasteleggingen A.2, A.4 en B.

De rechtbank verklaart de feiten van tenlasteleggingen A.1, A.3 en C bewezen wat betreft.

De rechtbank veroordeelt tot:

- een geldboete van **40.000,00 euro** (=5.000,00 euro, wettelijk te verhogen met 70 opdecimes, hetzij x 8)

De rechtbank veroordeelt tot betaling van

- een bijdrage van **200,00 euro** (=25,00 euro, wettelijk te verhogen met 70 opdecimes, hetzij x 8), tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders
- een bijdrage van **24,00 euro** tot de financiering van het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.
- de vaste vergoeding in strafzaken van **61,01 euro**.

10.2.4

De rechtbank spreekt Dirk De Neve vrij voor de feiten van tenlasteleggingen A.2, A.4 en B. De rechtbank verklaart de feiten van tenlasteleggingen A.1, A.3, C, D, E.1 en E.2 bewezen wat betreft.

De rechtbank veroordeelt tot:
- een geldboete van 32.000,00 euro (=4.000,00 euro, wettelijk te verhogen met 70 opdecimes, hetzij x 8) of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen,

De rechtbank veroordeelt tot betaling van

- een bijdrage van **200,00 euro** (=25,00 euro, wettelijk te verhogen met 70 opdecimes, hetzij x 8), tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders*
- een bijdrage van **24,00 euro** tot de financiering van het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.*
- de vaste vergoeding in strafzaken van **61,01 euro.***

10.2.5 Gerechtskosten

*De rechtbank veroordeelt tot 1/3^e van de gerechtskosten, begroot in totaal op **400,66 euro.***

10.3 Beslissingen over de herstellvordering

Beveelt op vordering van het openbaar ministerie aar hoofdelijk het herstel op de percelen

Ligging:

- 1)
- 2)
- 3)

Aard en oppervlakte/inhoud:

- 1)
- 2)
- 3)

Sectie en perceelnummer:

1)

2)

3)

Eigenaar ervan geïdentificeerd zijnde als:

1)

2)

3)

Eigendomstitel te hebben verkregen:

1) bij akte d.d. 05/01/2017 van notaris

; verkoper:

2) bij akte d.d. 05/01/2017 van notaris

; verkoper:

3) bij akte d.d. 08/02/2006 van notaris

; verkoper:

door :

- Als er geen regularisatievergunning bekomen wordt: het staken van het strijdige gebruik van de nieuwe bedrijfsunits (magazijnen) die niet vergund werden door de deputatie van de provincie (beslissing 6 juni 2022, nr.).
- Als er wel een regularisatievergunning voor de nieuwe bedrijfsunits (magazijnen) bekomen wordt: het voor zoveel als nodig uitvoeren van bouw- of aanpassingswerken conform de algemene en bijzondere voorwaarden van de verleende vergunning.

en dit onder verbeurte van een **dwangsom** van **250 euro** per dag vertraging in de nakoming van dit bevel ten voordele van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur.

Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op **6 maanden** vanaf het in kracht van gewijsde treden van dit vonnis.

Zegt voor recht dat de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester van , indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijn, **ambtshalve in de uitvoering** ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.3.4 VCRO, op kosten van de veroordeelde.

10.4 Beslissingen op burgerlijk gebied

De rechtbank verklaart de vordering van volgende mate gegrond.

ontvankelijk en in de

De rechtbank veroordeelt hoofdelijk om aan de huwgemeenschap

1.000 euro te betalen,

- met vergoedende rente aan de wettelijke rentevoet vanaf 19 maart 2019 tot en met de dag voorafgaand aan dit vonnis,

- met gerechtelijke moratoire rente aan de wettelijke rentevoet op dit alles vanaf heden tot de dag van de volledige betaling.

De rechtbank veroordeelt

hoofdelijk om aan 1.000 euro te betalen,

- met vergoedende rente aan de wettelijke rentevoet vanaf 19 maart 2019 tot en met de dag voorafgaand aan dit vonnis,

- met gerechtelijke moratoire rente aan de wettelijke rentevoet op dit alles vanaf heden tot de dag van de volledige betaling.

De rechtbank veroordeelt

hoofdelijk om aan 1.000 euro te betalen,

- met vergoedende rente aan de wettelijke rentevoet vanaf 19 maart 2019 tot en met de dag voorafgaand aan dit vonnis,

- met gerechtelijke moratoire rente aan de wettelijke rentevoet op dit alles vanaf heden tot de dag van de volledige betaling.

De rechtbank veroordeelt

hoofdelijk tot de kosten van begroot op een rechtsplegingsvergoeding van 3.750 euro.

De rechtbank houdt de (overige) burgerlijke belangen ambtshalve aan (artikel 4 VTSv.)."

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld door het afleggen van een verklaring op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, op:

- 26 maart 2025 door ;
- 26 maart 2025 door de beklaagde ;
- 2 april 2025 door het openbaar ministerie.

Deze partijen dienden op diezelfde data ook elk een verzoekschrift in op die griffie, zoals voorgeschreven door artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Op de rechtszitting van 20 november 2025 (inleidingszitting) legde het hof met toepassing van de artikelen 152, § 1 en 209bis, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vast en bepaalde de rechtsdag op de rechtszitting van 13 februari 2026.

Enkel de beklaagden hebben conclusies neergelegd. Ze deden dit tijdig.

1.4 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 13 februari 2026 in het Nederlands:

- de beklaagden de _____ en _____, vertegenwoordigd door meester _____, advocaat met kantoor te _____
- de beklaagde _____, bijgestaan door meester _____, advocaat met kantoor te _____
- het openbaar ministerie, vertegenwoordigd door _____, advocaat-generaal.

2. Ontvankelijkheid van de hoger beroepen - saisine

2.1 Alle verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 24 februari 2025 zijn tijdig en regelmatig naar de vorm. Dat is ook het geval voor de grievenformulieren.

2.2 _____ en _____ duidden telkens dezelfde grieven aan in het grievenformulier, namelijk met betrekking tot hun schuld aan de telastleggingen E.1 en E.2, de opgelegde bestraffing en hun veroordeling tot onder andere de gerechtskosten, bijdragen en vaste vergoeding. Allebei specificeerden ze in het grievenformulier dat ze daarentegen geen (principaal) hoger beroep aantekenen tegen het vonnis voor wat betreft de herstellvordering en de beslissing op burgerlijk gebied.

_____ verduidelijkte in het grievenformulier dat ze het niet eens is met de bestraffing die de eerste rechter oplegde, omdat die te hoog zou zijn. In de rubriek "Andere" stelde ze niet akkoord te zijn met haar veroordeling tot de gerechtskosten, bijdragen en vaste vergoeding. Ook deze beklaagde voegde daaraan toe dat ze daarentegen geen (principaal) hoger beroep aantekent tegen de beslissingen over de herstellvordering en de burgerlijke vorderingen.

Het openbaar ministerie formuleerde enkel een grief over de straffen.

Al deze grieven zijn nauwkeurig.

2.3 Alle hoger beroepen zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. Het stelt vast dat er in deze zaak geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van deze bepaling op te werpen.

De devolutieve werking van de beperkte hoger beroepen en vervolgens de grieven brengt mee dat het hof voor _____ niet meer te oordelen heeft over de schuld aan de telastleggingen B, C en D. Voor _____ heeft het hof niet meer te beslissen over de schuld aan de telastleggingen A.1 tot en met A.4, B, C en D. Wat betreft de schuld is de saisine van het hof voor deze beklaagden beperkt tot de telastleggingen E.1 en E.2.

Voor _____ behoort de beslissing over de schuld in het geheel niet tot de saisine van het hof. Wat deze beklaagde betreft, heeft het hof enkel nog te beslissen over de straf en de bijdrage aan het Slachtofferfonds.

Tot slot zijn, omwille van de uitdrukkelijke specificering in die zin in de grievenformulieren, de herstellvordering en de burgerlijke vorderingen niet aanhangig voor het hof.

3. Overschrijving dagvaarding

De dagvaarding werd op 19 december 2023 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid _____ zoals voorgeschreven door artikel 6.3.1, § 6, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

4. Feiten

De eerste rechter gaf in het vonnis van 24 februari 2025 het volgende overzicht van de feiten:

“Op 19 december 2017 legden twee buurtbewoners klacht neer tegen een _____ die illegaal zou worden uitgebaat op het bedrijvencomplex van _____. Er zouden ook twee illegale ramen ingebouwd zijn.

Op 3 oktober 2018 voerde de politie een controle ter plaatse uit. De politie stelde vast dat er al eerder klachten van omwonenden wegens geluidsoverlast waren. Bij _____ vernam de politie dat er een regularisatiedossier lopende was en dat nog duidelijk moest worden welke zaken gewijzigd waren ten opzichte van de vergunde situatie. De _____ zou uitkijken naar een nieuwe locatie.

Op 24 mei 2019 voerde de politie samen met _____ een plaatsbezoek uit. Er was ondertussen een regularisatieaanvraag ingediend. De aanvraag betrof een aantal stedenbouwkundige installaties en een aantal ‘nieuwe inrichtingen’. _____ stelde vast dat de aanvraag voldeed aan de zaken die tijdens het plaatsbezoek werden geconstateerd. De _____ was nog niet verhuisd.

Op 13 augustus 2019 werd de regularisatieaanvraag gedeeltelijk toegestaan en gedeeltelijk geweigerd (onder meer wat de _____ betreft).

Op 14 mei 2020 legden _____ klacht met burgerlijkepartijstelling neer tegen _____. In de klacht werd uiteengezet dat op de site van het bedrijf verschillende stedenbouwkundige inbreuken waren, onder meer doordat er een onvergunde _____ was gevestigd, er illegaal werken werden uitgevoerd, er mobiliteitshinder was door een onvergunde parking en er onhygiënisch werd omgegaan met afval.

Op 15 juni 2020 deed een gerechtsdeurwaarder op vraag van _____ vaststellingen ter plaatse. In hun achtertuin stelde de gerechtsdeurwaarder een licht ronkend geluid vast. Dat werd later luider gedurende enkele minuten. Op de weg tussen het gebouw van de beklaagden en _____ stonden (tegen de haag) twee vuilniscontainers, die _____

afgesloten waren. De containers waren grotendeels leeg, maar vuil. Een buurman en [redacted] maakten melding van ongedierte. Aan de zijde van het industriegebouw waren verschillende poorten aangebracht.

Op 17 augustus 2020 bevestigden [redacted] hun klacht.

Op 12 oktober 2020 werd de uitbaatster van de [redacted] verhoord. Ze verklaarde dat er een melding gebeurd was bij [redacted] toen [redacted] werd opgestart. De bijkomende ramen waren de verantwoordelijkheid van [redacted] zou eind juni 2021 verhuizen.

Tussen twee buurtbewoners en [redacted] liep een burgerrechtelijke procedure. De rechtbank wees de vordering wegens burenhinder af.

Op 2 december 2020 stelde de politie vast dat de situatie ter plaatse niet volledig geregulariseerd was. Er zouden wel een aantal maatregelen genomen zijn, onder meer het verwijderen van de koelventilatoren aan de zijde van [redacted]. De [redacted] zou in 2021 vertrekken.

Op 1 februari 2021 ontving de politie informatie van de brandweer. Er waren geen problemen met de bereikbaarheid van de site. Enkel de aanwezigheid van de [redacted] zou een risico kunnen zijn. De activiteit van [redacted] was immers niet brandgevoelig.

Op 21 (januari) 2021 werd [redacted] verhoord. Hij verklaarde dat de percelen en de gebouwen eigendom waren van [redacted]. Hij had binnen [redacted] de beslissingsbevoegdheid inzake stedenbouw en milieu. Hij kende de inhoud van de regularisatievergunning van 13 augustus 2019 niet zo goed. Er was vroeger een ander bedrijf gevestigd. De koelventilatoren stonden binnen en zorgden niet meer voor overlast. De containers waren verplaatst en er was er maar één meer over. Er zaten papier, karton en plastic in. Er was wekelijkse afvalophaling. [redacted] huurde een opslagruimte voor medisch materiaal. Aan de zijgevel stonden af en toe auto's van een chauffeur. De parking werd gebruikt door [redacted]. Soms stond er een auto van [redacted]. Er was voldoende doorgang en de situatie was brandveilig. [redacted] zat er zes jaar en zou verhuizen. [redacted] zat er ongeveer vijf jaar. Het ging om opslag van medisch materiaal. De bijkomende deur was ondertussen weg. Er was ook een publiciteitstotem geplaatst, die niet kon vergund worden door een probleem met een onvergund dak. Ze zouden dit regulariseren. De dakconstructie was door de vorige eigenaar onvergund gewijzigd. Het zuivelbedrijf zat ongeveer 9 à 10 jaar in het gebouw. Door het geleidelijk uitbreiden van het gebouw was hij laks geweest in het aanvragen van een omgevingsvergunning. Hij had er niet bij stilgestaan dat er één noodzakelijk was, omdat zijn voorganger met alles in orde was. De verharding was al aangebracht door de vorige eigenaars. Ze hadden die gedeeltelijk uitgebroken en mooier gemaakt. [redacted] was hetzelfde bedrijf als [redacted]. De laadkaai was zonder vergunning gebouwd, ongeveer vier jaar geleden. Die mocht blijven van [redacted]. Het onvergunde dak was de rode draad in het hele verhaal. Er zou een nieuwe regularisatieaanvraag ingediend worden. Daarom waren ook de bijzondere voorwaarden van de eerdere regularisatievergunning niet (nageleefd).

[redacted] maakte de huurcontracten met [redacted] over.

Op 23 januari 2021 voerde de politie een controle ter plaatse uit. Er werd vastgesteld dat er vanuit de storende bassen kwamen, die nog steeds hoorbaar waren in de woning van . Er stonden een zevental fietsen en een auto geparkeerd. Aan de zijkant van de gebouwen stond een volle afvalcontainer open. Een tweede afvalcontainer was gesloten. Vooraan het gebouw stelde de politie vast dat er nog verharding aanwezig was die verwijderd zou moeten zijn. Er bleken verschillende bedrijven gevestigd te zijn. Op de poorten aan de voorkant en de zijkant hingen briefjes waarop vermeld werd dat er moest aangebeld worden, drie minuten gewacht worden en vervolgens naar een telefoonnummer gebeld worden.

Op 22 juli 2021 werd de stedenbouwkundig ambtenaar van verhoord. Hij verklaarde dat de gebouwen van in woongebied lagen, maar dat volgens het RUP er onder bepaalde voorwaarden activiteiten mochten worden uitgeoefend. Er mocht onder meer geen overlast zijn. Voor werd nooit een vergunning aangevraagd. Ze hadden veel klachten gekregen daarover. Hij was niet op de hoogte dat er extra ramen werden ingebouwd. Hij wist wel dat er zonder vergunning twee poorten in de zijgevel opgenomen werden. Er was een nieuwe aanvraag voor een vergunning, waarin alles wat niet vergund was, nu wel was opgenomen.

Uit de stukken die de partijen voorleggen, blijkt dat er op 9 juni 2022 een nieuwe vergunning werd afgeleverd door de provincie . De regularisatie van de poortopeningen in de zijgevel en het feitelijk gebruik van de nieuwe bedrijfsunits werd geweigerd.

Uit foto's die de beklaagden aan het dossier gevoegd hebben, blijkt dat de poortopeningen in de zijgevel ondertussen afgesloten werden."

5. Telastleggingen E.1 en E.2 –

5.1 Onder de telastleggingen E.1 en E.2 worden

vervolgd voor schending van de milieuzorgplicht, door niet de nodige voorzorgen te hebben genomen om hinder te vermijden door geuren en ongedierte, en geluidshinder als gevolg van koelventilatoren, geplaatst op het dak van het bedrijfsgebouw.

Het hof merkt op dat de einddatum van de incriminatieperiode van de telastlegging E.1 moet worden verbeterd naar 26 september 2023, datum waarop de raadkamer te Kortrijk de beklaagden naar de correctionele rechtbank heeft verwezen.

Terecht stelde de eerste rechter vast dat de (algemene) milieuzorgplicht niet langer is vervat in artikel 22 en 38 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning. Met ingang van 23 februari 2017 is deze zorgplicht terug te vinden in artikel 5.4.9, § 2, eerste lid, Decreet Algemene Bepalingen inzake Milieubeleid. Ook het Vlarem I is met ingang van diezelfde datum niet langer van toepassing en is opgeheven. De verplichting voor de exploitant om doeltreffende maatregelen te nemen om ongedierte te bestrijden is voorzien in artikel 4.1.3.1, tweede lid, Vlarem II. De verplichting van de exploitant om de nodige maatregelen te nemen om de buurt niet te hinderen door geur en geluid is terug te vinden in artikel 4.1.3.2. Vlarem II.

5.2 Anders dan de eerste rechter is het hof van oordeel dat niet bewezen is dat
tekort zijn geschoten in die zorgplicht, zoals
omschreven in de telastleggingen E.1 en E.2.

De geurhinder is volgens de telastlegging E.1 het gevolg van afvalcontainers die onvoldoende frequent zouden zijn opgehaald, dan wel overvol waren en niet werden afgesloten. Enig objectief bewijs daarvan ligt nochtans niet voor. De beklaagden gebruikten slechts twee afvalcontainers. Dat die afvalcontainers geurhinder veroorzaakten, met een aanzienlijke (negatieve) invloed op de buurt, blijkt niet. De loutere beweringen van enkele omwonenden en meer bepaald van de burgerlijke partijen (niet meer betrokken in de huidige beroepsprocedure), volstaan niet als bewijs. Deze burgerlijke partijen lieten op 15 juni 2020 een gerechtsdeurwaarder vaststellingen doen op het terrein van de beklaagden (p. 6 e.v. strafdossier). Deze gerechtsdeurwaarder stelde enkel een onaangename penetrante geur vast bij het openen van een van de containers. Andere vaststellingen van geurhinder, op andere data tijdens de incriminatieperiode liggen niet voor. Het is niet onlogisch dat een afvalcontainer slecht ruikt als hij wordt opengedaan. Het is niet aangetoond dat de afvalcontainers of één ervan regelmatig openstond(en), overvol waren (was) en daardoor overmatige geurhinder veroorzaakte(n). Foto's van een openstaande container vormen niet het bewijs van overmatige geurhinder. Bovendien leggen de beklaagden stukken voor die aantonen dat ze de containers wekelijks lieten leegmaken door een afvalophaalbedrijf (stukken 7.1 tot en met 7.3 van de beklaagden).

Evenmin staat vast dat de beklaagden onvoldoende inspanningen deden om overlast door ongedierte te vermijden. Dit blijkt alvast niet uit de enkele foto's in het strafdossier van dode ratten, noch uit het aantreffen door de gerechtsdeurwaarder van een val voor ongedierte. Hieruit volgt net dat de beklaagden wel het nodige deden om ongedierte te bestrijden en dat hun inspanningen resultaat hadden.

Ook van de voorgehouden geluidsoverlast door de koelventilatoren ligt onvoldoende bewijs voor. Er is opnieuw enkel de eenmalige vaststelling van 15 juni 2020 door de gerechtsdeurwaarder van de burgerlijke partijen, die het in zijn proces-verbaal had over een licht ronkend geluid vergelijkbaar met het geluid van een dampkap, hoorbaar in de achtertuin van de woning van de burgerlijke partijen. Dit geluid werd gedurende een viertal minuten wat luider, om dan weg te vallen en opnieuw het eerste, stillere geluidsniveau te bereiken. Deze eenmalige vaststelling toont niet aan dat dit geluid aanzienlijke hinder voor mens en leefmilieu tot gevolg had, gedurende de incriminatieperiode van de telastlegging E.2.

Het hof spreekt de
telastleggingen E.1 en E.2.

daarom vrij voor de

6. Straftoemeting

6.1 Terecht wees de eerste rechter er op dat in de telastleggingen A per vergissing wordt verwezen naar artikel 4.2.1, 5°, a) Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Zowel voor als na 1 maart 2018 was de vergunningsplicht voor die stedenbouwkundige handelingen opgenomen in artikel 4.2.1, 6° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Vóór 23 februari 2017 waren deze feiten strafbaar gesteld door artikel 6.1.1, eerste lid, 1°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Anders dan in de telastlegging C is vermeld, waren de daarin vermelde stedenbouwkundige handelingen zowel vóór als na 1 maart 2018 vergunningsplichting krachtens artikel 4.2.1, 1°, c), Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

De eerste rechter wees er eveneens op dat de in de telastlegging D opgesomde rubrieken die zijn van bijlage 1 van Vlarem II. Rubriek 12.1.2, b) moet nochtans gelezen worden als rubriek 12.1.2, 1°, b) en rubriek 16.3.1, 1° als rubriek 16.3, 2°, a).

6.2 Elk van de beklaagden pleegde de voor hen bewezen verklaarde telastleggingen met eenzelfde misdadig opzet, zodat het hof voor ze samen telkens slechts één straf toepast, met name de zwaarste (art. 65, eerste lid, Strafwetboek).

Het strafregister van _____ en var _____ is blanco.
_____ heeft met slechts een veroordeling door de politierechtbank ook nog een gunstig strafregister.

Artikel 7 Strafwetboek schrijft de strafdoelstellingen voor die de rechter in overweging moet nemen bij de keuze van de straf en het bepalen van de strafmaat. Deze strafdoelstellingen bestaan in het uiting geven aan de maatschappelijke afkeuring ten aanzien van de overtreding van de strafwet, de bescherming van de maatschappij, het bevorderen van het herstel van het maatschappelijk evenwicht, het herstel van de door het misdrijf veroorzaakte schade en het bevorderen van de maatschappelijke rehabilitatie en re-integratie van de dader. De rechter moet zoeken naar een rechtvaardige proportionaliteit tussen het misdrijf en de straf.

_____ is een onderneming die room produceert voor de voedingsindustrie. Ze deed dit jarenlang in het bedrijfsgebouw gelegen in _____ aan de _____ zonder dat ze hiervan melding had gemaakt aan de bevoegde overheid. Hierdoor gaf ze blijk van een zekere eigengereidheid en een nonchalante houding ten opzichte van de regelgeving inzake leefmilieu. Op 13 augustus 2019 verkreeg ze een omgevingsvergunning.

_____ bracht op haar terrein in _____ waar zich het bedrijfsgebouw van _____ bevindt, allerlei constructies aan zoals een loskade, verhardingen en schanskorven. Ze voerde ook wijzigingen aan het bedrijfsgebouw zelf uit, allemaal zonder _____

daarvoor eerst een omgevingsvergunning te hebben aangevraagd. Daarnaast verhuurde ze delen van het bedrijfsgebouw aan een _____ en als kantoor en opslagruimte voor farmaceutische bedrijven, terwijl het gebouw voor die functies niet vergund was. De beklaagde legde de regels die een goede ruimtelijke ordening moeten vrijwaren, bewust naast zich neer en gaf voorrang aan haar persoonlijke, financiële belangen, boven die van de gemeenschap.

_____ is zaakvoerder van beide vennootschappen en heeft daarin beslissingsbevoegdheid zowel voor wat betreft de naleving van de regels inzake leefmilieu en ruimtelijke ordening. Ook hij koos ervoor om die regels naast zich neer te leggen.

6.3 De hierna bepaalde geldboetes zijn voor de beklaagden de meest gepaste straf. Het hof verleent bovendien uitstel voor het hierna bepaald deel ervan, gedurende een proeftermijn van drie jaar. Voor elke beklaagde is voldaan aan de wettelijke voorwaarden voor een straf met uitstel.

Deze geldboetes moeten nog met 70 deciem (x 8) worden verhoogd. De vervangende gevangenisstraf die het hof aan _____ oplegt, spoort hem er voldoende toe aan om de geldboete te betalen.

6.4 De geldboetes die het hof oplegt, staan in verhouding tot de ernst van de gepleegde misdrijven en zijn zeker niet (kennelijk) onredelijk. Ze herstellen het maatschappelijk evenwicht enigszins en ontmoedigen de beklaagden om in de toekomst nog het voordeel van een overtreding en de pakkans en de straf tegen elkaar af te wegen. Zelfs al hebben de beklaagden een blanco of gunstig strafregister, past een opschorting niet in deze betrachting. Anders dan _____ in conclusies stelt, volstaan de eenvoudige veroordeling en de (door de eerste rechter) opgelegde herstelmaatregel niet om uiting te geven aan de maatschappelijke afkeuring en om het maatschappelijk evenwicht te herstellen. Bovendien zullen de geldboetes de beklaagden niet sociaal declasseren of hun sociale reclassering op onevenredige wijze bemoeilijken. Het is niet aangetoond dat de geldboetes een hinderpaal voor de beklaagden zullen vormen voor het indienen van offertes of het meedingen naar bepaalde opdrachten.

Dat van de bewezen misdrijven geen maatschappelijke bedreiging zou uitgaan, dat de misdrijven inmiddels geregulariseerd en hersteld zouden zijn, dat de beklaagden (vaak kostelijke, moeilijke en niet evidente) maatregelen hebben genomen om dit herstel te realiseren en om tegemoet te komen aan de klachten van de burens en de burgerlijke partijen inmiddels volledig hebben vergoed, zijn geen redenen om hen toch de gunst van de opschorting toe te staan. In het voordeel van de beklaagden hield het hof hier trouwens al rekening mee bij het bepalen van de omvang van de geldboetes en door hen de gunst van het uitstel te verlenen. Ook met het tijdsverloop waarbij zich geen nieuwe feiten hebben voorgedaan hield het hof voldoende rekening, net als met de stabiele levenssituatie van _____

. Overigens veroorzaakten de beklaagden wel degelijk een zekere maatschappelijke overlast, minstens onder de vorm van de inzet van politie en justitie.

Bij het bepalen van de aan de beklaagden op te leggen straf of maatregel kan het hof geen rekening houden met het gedrag van de buren, burgerlijke partijen in eerste aanleg.

De beklaagden wijzen naar een bij aankoop van het bedrijfsgebouw al aanwezige, maar voor hen toen onbekende problematiek inzake vergunningen. Dat de vorige eigenaar een stedenbouwmisdrijf pleegde, was voor de beklaagden nochtans geen vrijgeleide om dat vervolgens ook zelf te doen (in het geval van _____), of om een inbreuk te plegen op de milieuwetgeving (in het geval van _____). In geen geval is het zo dat _____ door die vooraf bestaande toestand niet anders konden dan bepaalde handelingen te stellen zonder eerst een vergunning aan te vragen en af te wachten of ze die zouden verkrijgen.

Ten onrechte houdt _____ voor dat het misdrijf van de telastlegging D in wezen niet meer dan een administratieve vergetelheid is. De verplichting tot melding van een activiteit van de derde klasse moet principiële controle door de bevoegde overheid mogelijk maken en mag dus niet zomaar worden “vergeten”, laat staan genegeerd. Dat _____ aan _____ nooit zou hebben gesproken over een meldingsplicht, niettegenstaande ze op de hoogte was van de activiteiten van _____, doet daar niets aan af. Hetzelfde geldt voor het gegeven dat de bestemming bedrijvigheid stedenbouwkundig al was vergund voor de opmaak van het RUP.

Dat _____ zou hebben laten uitschijnen dat er voor de functiewijzigingen geen omgevingsvergunning noodzakelijk was en op 27 januari 2015 akte had genomen van de exploitatie van de _____ in het bedrijfsgebouw, zonder _____ te wijzen op de verplichting tot het aanvragen van een omgevingsvergunning, zijn eveneens onvoldoende redenen om deze beklaagden de opschorting te verlenen. Noch het feit dat _____ niet de intentie had om een misdrijf te plegen en zelfs niet wist dat hij een misdrijf pleegde, noch zijn voorgehouden goede trouw, brengen het hof tot een andere beslissing.

_____ wijst er op dat hij al meer dan vijf jaar gebukt gaat onder de stress en onwetendheid over de strafvordering die tegen hem loopt. Dit is begrijpelijk, maar rechtvaardigt niet de gunst van de opschorting.

7. Kosten – bijdragen – vaste vergoeding

Voor wat _____ betreft, is de beslissing van de eerste rechter over de kosten van de strafvordering in eerste aanleg, de vaste vergoeding en de bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand definitief.

De eerste rechter besliste voor _____ juist over de kosten van de strafvordering in eerste aanleg. Het hof veroordeelt elk van de beklaagden tot één derde van die kosten in hoger beroep.

Veroordeeld tot een correctionele hoofdstraf moeten alle beklaagden de bijdrage betalen van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 90 deciemmen tot 250 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken veroordeelt het _____ tot de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure, die geïndexeerd 62,37 euro bedraagt. Met toepassing van diezelfde bepaling verhoogt het hof de kosten in hoger beroep met 10 %.

Overeenkomstig artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1, wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, veroordeelt het hof _____ ook tot het betalen van een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, die sinds 1 maart 2025 na indexatie 26 euro bedraagt.

8. Herstelmaatregel

Nu elke beklaagde in het grievenformulier uitdrukkelijk vermeldde geen hoger beroep aan te tekenen tegen de beslissing van de eerste rechter over de herstellvordering, behoort de herstelmaatregel niet tot de saisine van het hof. Volledigheidshalve merkt het hof op dat de eerste rechter de herstelmaatregel enkel oplegde aan _____

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Perken van het hoger beroep:

Het hof stelt vast dat het voor _____ niet meer te oordelen heeft over de schuld aan de telastleggingen B, C en D. Voor _____ heeft het hof niet meer te beslissen over de schuld aan de telastleggingen A.1 tot en met A.4, B, C en D. Wat betreft de schuld is de saisine van het hof voor deze beklaagden beperkt tot de telastleggingen E.1 en E.2.

Voor _____ behoort de beslissing over de schuld in het geheel niet tot de saisine van het hof. Wat deze beklaagde betreft, heeft het hof enkel nog te beslissen over de straf en de bijdrage aan het Slachtofferfonds.

De herstellvordering en de burgerlijke vorderingen zijn evenmin te beoordelen door het hof.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en beslist over de grond ervan als volgt:

wijzigt het beroepen vonnis voor zover bestreden **als volgt:**

op strafgebied:

verbetert de einddatum van de incriminatieperiode van de telastlegging E.1 naar 26 september 2023;

spreekt _____ vrij voor de feiten van de telastleggingen E.1 en E.2;

veroordeelt _____ voor de feiten van de telastlegging D tot een **geldboete** van 2.500 euro, met deciemmen gebracht op **20.000 euro**;

verleent _____ gewoon uitstel voor 1.500 euro van de opgelegde geldboete gedurende een proeftermijn van drie jaar;

veroordeelt _____ voor de feiten van de telastleggingen A.1, A.3 en C samen tot een **geldboete** van 5.000 euro, met deciemmen gebracht op **40.000 euro**;

verleent _____ gewoon uitstel voor de helft van de opgelegde geldboete, gedurende een proeftermijn van drie jaar;

spreekt de beklaagde _____ vrij voor de feiten van de telastleggingen E.1 en E.2;

veroordeelt de beklaagde voor de feiten van de telastleggingen A.1, A.3, C en D samen tot een **geldboete** van 4.000 euro, met decimen gebracht op **32.000 euro**, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

verleent de beklaagde gewoon uitstel voor de helft van de opgelegde geldboete, gedurende een proeftermijn van drie jaar;

bijdragen – vergoeding - kosten

veroordeelt elk tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 90 decimen en zo gebracht op telkens 250 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt elk tot betaling van een bedrag van 62,37 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt elk tot betaling van een bijdrage van 26 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

veroordeelt elk tot een derde van de kosten van de strafvordering in eerste aanleg, voor het openbaar ministerie begroot op in totaal 400,66 euro;

veroordeelt elk tot betaling van een derde van de kosten van de strafvordering in hoger beroep, voor het openbaar ministerie begroot op 270,71 euro.

|

Kosten eerste aanleg: **€ 400,66**

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 102,00
Afschriften akten HB:	€ 9,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 70,00
Dagv. 1e bekl.:	€ 32,55
Dagv. 2e en 3e bekl.:	€ 32,55

€ 246,10

+ 10 % : € 24,61

Totaal : **€ 270,71**

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer , als waarnemend kamervoorzitter, raadsheer en plaatsvervangend magistraat en in openbare rechtszitting van **13 maart 2026** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter in aanwezigheid van , advocaat-generaal, met bijstand van griffier